

ni. (Kasneje smo začeli postopoma ugotavljati, da se tuintam v Ljubljani le pokaže kak zanesenjak z izgotovljenim prevodom pod roko, vendar ga pošiljajo od vrat do vrat, dokler se ne naveliča, ker za izvoz slovenske književnosti noče biti pač nihče pristojen – nekoč sem prebral izjavo enega slovenskih založnikov, da izdaja knjige v tujini koristi edinole prevedenemu avtorju in da naj ta potemtakem sam poskrbi zanjo. Takšnega mnenja so očitno mnogi.)

Da, skrb zase. Velja tudi za slovenski *imidž* v tujini: sami bomo morali poskrbeti zanj. Stekleni zvon nad Slovenijo je razbit, vse manj je ‚Beograda‘, na katerega bi se lahko izgovarjali, kadar nam kaj ne gre od rok. Kaj (če sploh kaj) bomo pomenili, je vse bolj odvisno od nas samih. Nič novega, pravzaprav: že pokojni Dušan Pirjevec je menda opozarjal, da se je treba zamisliti tudi nad tem, kaj počnemo sami s seboj, in ne le ob tem, kaj so z nami delali drugi. Če nimamo moči, da izvažamo še kaj poleg Plečnika, potem bomo pač po lastni volji obtičali med stenami svoje domačije. (In zdi se, da so nekateri tu kar zadovoljni in da jih odpiranje oken ne mika, saj mislijo, da je zunaj bolj zadušljivo kot znotraj.) Vsakič znova, ko v časopisju preberem kaj o slovenski kulturni politiki, se spomnim, kako nam je Jack Lang, zbranim v Lizboni na srečanju mladih evropskih kulturnikov, rekel, da se morajo državniki ‚nedominantnih‘ dežel (sem je prištel tudi svojo), če hočejo ohraniti svoj jezik in kulturo, zavedati, da je za to pač treba plačati. Vse slovenske vlade, kar jih pomnim (priznam, ni jih prav veliko), so se v tem pogledu obnašale zelo ambivalentno: želele so si rezultatov, hkrati pa vanje niso bile pripravljene vlagati. Kaže, da se bo vsaj ta tradicija nadaljevala.

Špička Dušanu Ludviku

(na ostrico »Fricovščina v Književnih listih 1990«, Sodobnost 1990, številka 8–9, stran 879)

Otročje jezavi hudi možic,
ubogi moj nevkretni stihoklep,
res misliš, da me zbašeš v mali žep,
če rečeš mi namesto Fritz le fric?

Ervin Fritz

Aforizmi

J. Mrkalj-
Kadmus

Z dolgoletnim posiljevanjem enopartijskega sistema so se povsod v vzhodni Evropi in pri nas rodile nezakonske hčerke stranke.

*

Kandidati na volitvah se svojim volilcem prilizujejo kot lastnim otrokom. Ko zmagajo na volitvah, pa pogosto nočejo plačevati alimentov.

V sedanjih časih je topoumni nacionalist več vreden kot razgledan humanist.

*

Partija pri nas toliko časa retušira svojo sliko, da je bilo nujno izdelati novo podobo.

*

Nekateri oblastniki se zavzemajo tudi za zamenjavo že izrabljenih korit.

*

Nekateri demokracijo razlagajo tako, da me spominjajo na tirane.

*

Odpustite mi, moji miselni procesi so postali tudi neprofitni, zato se zatekam v stečaj pameti.

*

O Bog, pomagaj nam nositi toliko svobode in demokracije!

*

Vsi volilci so izbirali svoje najljubše sovražnike.

*

Hrup je nujno potreben povsod, kjer se zakriva tiha resnica.

*

Samozadostnost je najkrajša pot do sterilnosti.

*

Majhnemu človeku niso potrebne vse dobrine človeštva.

*

Z dovolj debelo knjigo se nekateri pisatelji zavarujejo proti puškinim kroglam.

*

Totalitarni režim so uvedli demokratični režiserji.

*

Likvidna podjetja smo likvidirali.